

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/29/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822201922
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7822201922.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej v spore žalobcu A. B. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v C. D. E. XXX zastúpeného JUDr. Ladislavom Csákóom advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Rožňave na Hviezdoslavovej ulici č. 4 proti žalovanému F. G. nar. XX.XX.XXXX bývajúcim v H. I. F. E. XX zastúpenom JUDr. Alexandrom Milkom advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Rožňave na ulici Cyrila a Metoda č. 4 o určenie vlastníckeho práva o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/42/2022-276 zo dňa 30.1.2024 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd žalovanému až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 9C/42/2022 o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu Volkswagen Passat, ev. č.: A. XXXXX, zelenej metalízy tmavej, VIN: J. zakázal akýmkoľvek spôsobom nakladať (napr. predajom, prenajímaním, prevedením vlastníckeho práva, zaťažením predmetu vlastníctva právami k cudzím veciam a pod.) s motorovým vozidlom a s právami súvisiacimi s motorovým vozidlom a tiež povinnosť zdržať sa akéhokoľvek užívania či prenechania užívania predmetného motorového vozidla.

2. Návrhu právne posúdil podľa § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2 CSP. Jeho zamietnutie odôvodnil tým, že žalobca skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinami k nemu pripojenými neosvedčil oprávnenosť navrhovaného neodkladného opatrenia z hľadiska existencie (ohrozeného) práva. Konštatoval, že neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu neodkladným opatrením v navrhnutom rozsahu. Uviedol, že potreba nariadenia neodkladného opatrenia podľa žalobcu vyplýva z možného konania žalovaného scudziť, prípadne inak nakladať s motorovým vozidlom, pričom vychádzal z toho, že už v priebehu konania došlo k prevodu motorového vozidla z pôvodne žalovanej (dcéry žalovaného) na terajšieho žalovaného a z predpokladu, že žalovaný vzhľadom na jeho povahové vlastnosti je ovplyvniteľný, pričom na naliehanie svojej dcéry môže urobiť úkony smerujúce k scudzeniu, prípadne inému nakladaniu s motorovým vozidlom, v záujme sťaženia postupu v prejednávanej veci. Podľa súdu prvej inštancie však uvedené nevyplýva z predložených listinných dôkazov predložených žalobcom, konkrétne zo zápisníc o výsluchu žalovaného a K. G., v postavení svedkov v inom trestnom konaní, z obsahu ktorých vo vzťahu k predmetnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva len to, že žalovaný aj K. G. v priebehu prípravného konania zmenili svoje výpovede. Mal za to, že žalobca neosvedčil potrebu neodkladne a autoritatívne zasiahnuť do správania sa sporových strán nariadením neodkladného opatrenia z dôvodu, že žalobca neosvedčil, že by žalovaný realizoval konkrétne úkony smerujúce k prevodu, k prenajímaniu, k prenechaniu užívania predmetného

motorového vozidla inej osobe, alebo zaťaženiu motorového vozidla. Poukázal aj na to, že žalovaný je vedený v evidencii motorových vozidiel ako držiteľ a vlastník predmetného motorového vozidla, preto nie je dôvod vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani v časti, v ktorej sa žalobca domáhal uložiť povinnosť žalovanému zdržať sa akéhokoľvek užívania motorového vozidla.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Podľa jeho názoru sú splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie ním navrhovaného neodkladného opatrenia. Má za to, že jeho návrh bol zamietnutý bez bližšieho skúmania jeho dôvodnosti, pričom napadnuté uznesenie nespĺňa kritéria náležite odôvodneného rozhodnutia, čo predstavuje aj jeho odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Zdôraznil, že súd prvej inštancie sa nevyporiadal s tou skutočnosťou, že v prejednávanej veci bola pôvodne žalovanou stranou dcéra terajšieho žalovaného. Z úradnej moci súdu má byť známe aj to, že dcéra žalovaného už aj v minulosti konala spôsobom, že sa zbavovala svojho majetku (motorových vozidiel) a tieto si nechala prepísať na terajšieho žalovaného, t. j. na svojho otca. Do pozornosti dal aj civilnú vec vedenú na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 11C/18/2022, kde bolo zistené, že žalovaný obdobným spôsobom nadobudol vlastníctvo k motorovému vozidlu od svojej dcéry. Taktiež v danom konaní bolo zistené aj to, že žalovaný po nadobudnutí motorového vozidla značky HUMMER v krátkom čase sa tohto motorového vozidla zbavil. Má za to, že v tejto veci sa jedná o obdobný prípad a je iba otázkou času, kedy dôjde k tomu, že sa žalovaný zbaví aj predmetu tohto sporu. V tomto smere považuje rozhodnutie súdu za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože konajúci súd iba formálne skonštatoval neosvedčenie existencie ohrozeného práva a potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu neodkladným opatrením, pričom je evidentný zámer žalovaného a jeho rodiny o to viac, že v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dal súdu do pozornosti, že žalovaný a jeho rodina vyvíja veľké úsilie o to, aby sa zbavili aj tohto motorového vozidla, ktoré je predmetom sporu. Navyše súd neúplne vyhodnotil dôkazy priložené k návrhu, pretože zápisnica z trestného konania svedčí nie len o tom, že žalovaný a jeho dcéra zmenili svoje výpovede, ale aj o ich osobnostných črtách zavádzať a robiť obštrukcie. Tieto skutočnosti v podstate predstavujú aj odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, pretože súd nesprávne rozhodol o zamietnutí návrhu, teda dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov a na základe týchto dôkazov dospel aj k nesprávnemu právnomu záveru o zamietnutí návrhu. Má za to, že bezodkladnosť úpravy pomerov nemusí nevyhnutne vyplývať z konkrétneho správania, t. j. z konania alebo nekonania ale z dostatočného a kvalifikovaného podozrenia konať určitým nežiadúcim spôsobom a z iných individuálnych okolností prípadu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že podanému návrhu v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov konania tak prvoinštančného ako aj odvolacieho. Alternatívne navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril. Iné podania do spisu predložené neboli.

5. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami alebo niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

7. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia

pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, preto ho v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa ods. 2 sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

11. Neodkladným opatrením sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery sporových strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov, nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu alebo ak je daná obava z ohrozenia exekúcie (kumulácia nie je vylúčená), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) jeho právne účinky neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), e) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Uvedené podmienky musia byť splnené v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že neodkladným opatrením, bez ohľadu na to, či je nariadené pred začatím konania, v jeho priebehu alebo po jeho skončení, sa upravujú pomery strán, pokiaľ je to bezodkladne potrebné alebo existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Týmto predpokladom zodpovedá požiadavka osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom podľa zákonného vymedzenia musí navrhovateľ opísať rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Z povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia, a preto v návrhu musí navrhovateľ opísať tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné, určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právnu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Pretože pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti, z tohto dôvodu súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale rozhoduje spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom, bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch (§ 329 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle ust. § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Navrhovateľ opísaním rozhodujúcich skutočností a predložením dostupných dôkazných prostriedkov musí osvedčiť najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu, a vecnou argumentáciou musí presvedčiť súd o potrebe nariaďiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický.

13. V posudzovanom prípade žalobca podal odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Obsah tohto práva je pomerne široký. Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na nestranný a nezávislý súd, právo na zákonného sudcu, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ale aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces

nevyplýva právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP nie je nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo ak súd opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesom strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 a nasl. CSP.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne interpretoval alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmvanej veci nedošlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP spočívajúceho v porušení práva na spravodlivý proces tým, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil svoje uznesenie, keďže sa vzhľadom na svoje právne posúdenie veci vysporiadal v podstatnom s tvrdeniami žalobcu, ktoré sa týkali otázky (ne)osvedčenia rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia postavil na tom, ako v minulosti konala dcéra žalovaného, ako aj na domnienke, ako by mohol byť žalovaný v budúcnosti ovplyvnený svojou dcérou a asi ako bude konať. Poukázal pritom na iné súdne konanie vedené na Okresnom súde Rožňava a na zápisnice o vypočutí žalovaného a jeho dcéry v trestnom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že konanie dcéry žalovaného je pri rozhodovaní o splnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by mala byť uložená určitá povinnosť žalovanému právne irelevantné, keďže nie je účastníčkou konania, a ani jej nemá byť uložená žiadna povinnosť. Na osvedčenie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu nariadenia neodkladného opatrenia bol žalobca povinný preukázať, resp. osvedčiť také konkrétne konanie žalovaného, ktoré by odôvodňovalo neodkladné autoritatívne zakročenie súdu. V spise však takéto osvedčenie konania žalovaného chýba, čo v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia jasne a zrozumiteľne konštatoval aj súd prvej inštancie. Odvolací súd sa preto nestotožnil s odvolacou námietkou, že súd prvej inštancie náležite neodôvodnil svoje rozhodnutie a tým znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Žalobca svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP nastolil ako predmet odvolacieho prieskumu tiež správnosť právneho posúdenia súdom prvej inštancie otázky splnenia či nespĺnenia zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného nariadenia. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti, z tohto dôvodu súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale rozhoduje spravidla len na základe listín predložených žalobcom, bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a

odôvodnených prípadoch (§ 329 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle ust. § 185 a nasl. CSP nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené.

18. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy a ani žiadnym spôsobom neosvedčil skutočnosť, že rodina žalovaného vyvíja veľké úsilie na to, aby žalovaný predmetné vozidlo predal, teda, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na jeho právach. Súd prvej inštancie preto na základe dôkazov nachádzajúcich sa v spise dospel logicky k správne skutkovému záveru, že žalobca neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy jeho právam tým, že by žalovaný akýmkoľvek spôsobom prejavil úmysel nakladať s predmetom vlastníctva, čím neosvedčil jednu zo základných zákonných podmienok nariadenia neodkladného opatrenia, v dôsledku čoho jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemohlo byť vyhovené. Odvolací súd poukazuje na to, že domnienky, podozrenia, fikcie, ale ani povahové vlastnosti žalovaného nie sú zákonnými predpokladmi pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

19. Pokiaľ ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia povinnosti zdržať sa akéhokoľvek užívania, či prenechania užívania predmetného motorového vozidla, odvolací súd konštatuje, že žalobca vo vzťahu k tomu výroku uznesenia v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne námietky, a ani v návrhu netvrdil žiadne skutočnosti, ktorými by preukázal ohrozenie jeho práv.

20. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svojim procesným postupom neznemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva tak, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, na základe predložených dôkazov a (ne)osvedčených skutočností dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho záveru. Z uvedených dôvodov potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

21. O náhrade trov konania o neodkladnom opatrení odvolací súd nerozhodol, nakoľko o nich (vrátane trov tohto odvolacieho konania) v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej, ktorým sa konanie skončí.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje

b) desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).